

بسم الله الرحمن الرحيم

امام خامنه ای مد ظله العالی:

امر به معروف و نهی از منکر یک وظیفه عمومی است امر به معروف یعنی دیگران را به کارهای نیک امر کردن نهی از منکر دیگران را از کارهای بد نهی کردن.

جلسه اول - پاسخ به شبهات - جناب آقای دکتر علی تقوی

عرض سلام و ادب و احترام محضر یکایک شما برادران عزیز و خواهران بزرگوار، علاقه مندان به فریضه امر به معروف و نهی از منکر، **اولین ظرافت** می تونه این باشه وقتی کسی شبهه رو مطرح می کنه ما هدف پنهان او از طرح شبهه رو بفهمیم یعنی مثلا داره می گه که اصلا معاد مثلا وجود نداره یا مگه خدا هست یا مثلا فرض بفرمایید درباره حجاب، درباره خود امر به معروف خیلی شبهات هست که خیلی هم بحث مهمیه شعبه پژوهی امر به معروف من به روش تاکید دارم، یا فرض کنید درباره هر عمل دیگری اصلا هر اعتقادی یا هر رفتاری از اصول دین فروع دین شبهه تاریخی شبهه کلامی شبهه فقهی و غیره وارد می کنه به شبهه ای رو اولین قدم اینه که ما متوجه بشیم که این هدفش از طرح این شبهه چیه این رو می خواد با من لج کنه می خواد علم منو محک بزنه واقعا سوال داره انگار ازش پرسیدن که داره می آد پرسیه اصلا شعبه تو قد و قواره این نیست مثلا یعنی اون جمله ای که نمی گه رو ما حس کنیم و بفهمیم که هدفش از طرح این پرسش چیه چون این موثره در جهت گیری ما که خب حالا ما کدام نوع از پاسخگویی رو انتخاب کنیم این مطلب اول.

سعی کنیم هدفش از طرح شبهه را متوجه بشیم. این اصلا حرف تو گوشش نمی ره فقط می خواد به چیزی گفته باشه مثلا گرچه بازم باید پاسخگویی کرد.

نکته دوم یا مهارت دوم این است که شخص مخاطب رو سطحش رو بشناسیم، سطح پرواز این آدم چقدره من الان در چه راستایی نمی گم چه مدلی ها یعنی علمی عقلی نقلی تبدلی کلامی مثالی اینا رو حالا خواهیم رسید نه نمی گم چه مدلی باهاش بحث کنم سطح این آدم تو چه سطحیه که من تو چه سطحی پاسخ شبهه رو به این بدم، خیلی باید عمیق و عالمانه باشه یا خیلی دنبال مثلا قانع شدن با به ضرب المثل به قصه به مثال به نکته برآش بگم نمی پذیره سطح شبهه اش چقدر عمیقه،

مهارت سوم این هست که من اسمش رو اینطور گذاشتم، **!؟؟؟ چه جالب بیا با هم بریم جوابش رو پیدا کنیم!!** ببخشید اسمش طولانیه

! چه جالب بیا با هم بریم جوابش رو پیدا کنیم این می دونید حسنش چیه شاید یه خورده نشون دهنده ضعف باشه گاهی، ولی حسنش

اینه که مخاطب خودش رو خیلی پرت از مرحله نمی بینه، حس می کنی که **!** اینم یه خورده این شبه رو داشت حالا نه به اندازه من ولی

اینم براش سواله پس هنوز جای امید به من هست من خیلی ناامید نباشم من خیلی هم شوت نیستم **!** اینم همین سوال رو داشت مثلا این

رفیق مذهبی این فامیل متدینم با هم بیا بریم به جواب چه جالبی حالا این به ذهن من می رسه که اینجوری اینجوری جواب هایی که به

ذهنمون رسه خودمون می گیم ولی حرف جالبی زدی بذار بیشتر بهش فکر کنم تحقیق کنیم شما جستجو کن و پرس و جو کن اینا بگیم

به همدیگه حرف جالبی بود البته می دونم که این طور نیست ولی جالبه بذار فکر کنیم ببین بیا با هم بریم فکر کنیم ها حتی عه جالب هم

نمی خوای ضعف نشون بدی و بگی نگو اینکه بیا با هم بریم فکر کنیم یعنی من مقابل تو نیستم من گارد ندارم الان نمی خوام یهو مثلا

تو رو خفتت کنم نه تو با او باید ایمان بیاری مثلا نه با این شعبه موضوع تذکر رسانی اینا اونجا بگو برو اون جای خود داره می گم یه جا

می خوای تبیین کنی توضیح بدی کار تربیتی کن اینا بیا با هم بریم سراغ جوابش اینکه کنار هم باشیم کنار هم حس کنه ما رو واقعا ولو

اینکه شما جواب می دونید خورد خورد به خوردش بدید این باعث می شه گارد نگیره و حق پذیر باشه و واقعا گوش شنوا داشته باشه.

نکته چهارم و آخر در این بحث که بعدش بریم سراغ چند تا شبهه عملی تو بحث امر به معروف، این است که انتهای پاسخ رو ننبدید

یعنی اگه شما برای یک شبهه ای سه چهار تا جواب دادی اعم از عقلی نقلی مثال باشه تعبدی بگه آقا الله لا بد باید بپذیری حدیث آیه از

فلان این ها ته پاسخ رو ننبدی می گه البته شاید دلایل دیگه ای هم حکمت های دیگه ای هم شاید خدای متعال داشته برای این دستورش

مثلا یا شاید این قضیه تاریخی مستندات دیگه ای هم داره مثلا یه ادله عقلی دیگه هم هست که حالا ما ازش بی خبریم شاید این چهار تایی

که به ذهن ما رسید باشه شاید خیلی دلایل دیگه حکمت های دیگه هم باشه ته پاراگراف رو ننبدیم پایان مقاله رو ننبدیم و قفل نکنیم.

والسلام علیکم.